

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-24(4)/14/AnŁ

Warszawa, 23 kwietnia 2014 r.

DECYZJA DIH-1/28/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 148) oraz art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez przedsiębiorcę Eleonorę Prochotę prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Prochota Eleonora Gastronomia Hurt Detal w Lasowicach Wielkich od decyzji nr 10/2014 Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu z dnia 20 lutego 2014 r. (nr akt: ŻNG.8361.280.2013, ŻNG.8361.323.2013), którą wymierzono temu przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) z tytułu wprowadzenia do obrotu aromatyzowanego napoju winnego owocowego o smaku wiśniowym „LUX WIŚNIA” alk. 10% obj., w ilości 540 sztuk, o wartości 2 430 zł, wyprodukowanego przez PWW „KampaREX” Sp. z o.o., Sp. k., ul. Wrzosowa 1, Kamieńsk k/Radomska, nieodpowiadającego jakości handlowej,
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W dniach 27-28 sierpnia i 3 września 2013 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu – zwanego dalej również „Opolskim WIIH” – przeprowadzili kontrolę w Hurtowni Piwa Wina i Napojów, 46-282 Lasowice Wielkie 95B, należącej do przedsiębiorcy Eleonory Prochoty prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Prochota Eleonora Gastronomia Hurt Detal w Lasowicach Wielkich – zwanej dalej również „stroną”.

Zakres tematyczny kontroli obejmował w szczególności kontrolę jakości handlowej oraz prawidłowości oznakowania wyrobów winiarskich.

W toku kontroli pobrano do badań laboratoryjnych m.in. próbkę aromatyzowanego napoju winnego owocowego o smaku wiśniowym „LUX WIŚNIA” alk. 10% obj., w ilości 540 sztuk, o wartości 2 430 zł, zwanego dalej: „aromatyzowanym napojem winnym „LUX WIŚNIA” ” lub „napojem”, wyprodukowanego przez PWW „KampaREX” Sp. z o.o. Sp. k., ul. Wrzosowa 1, Kamieńsk k/Radomska, zwanego dalej „producentem”.

Jednocześnie pobrano próbkę kontrolną ww. napoju, którą zabezpieczono i oddano pod dozór przedstawiciela kontrolowanego przedsiębiorcy.

Powyższe udokumentowano w protokole kontroli z dnia 3 września 2013 r., nr akt kontroli ŻNG.8361.280/2013 oraz protokole pobrania próbki nr 084946 z dnia 28 sierpnia 2013 r.

Badania próbki napoju przeprowadzone w Laboratorium Kontrolno-Analitycznym Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Olsztynie wykazały obniżoną zawartość alkoholu w odniesieniu do deklaracji na opakowaniu, tj. stwierdzono 7,9% (niepewność wyniku 0,2), a deklarowano 10%.

Powyższe udokumentowano w sprawozdaniu z badań laboratoryjnych nr 316/2013 z dnia 9 września 2013 r.

Strona została zapoznana z wynikami badań laboratoryjnych w toku ponownej kontroli przeprowadzonej w dniach 30 września i 1 października 2013 r. (protokół kontroli z dnia 1 października 2013 r., nr akt ŻNG.8361.323.2013).

Pismem z dnia 4 października 2013 r. strona poinformowała, iż rezygnuje z przysługującego jej prawa do zbadania próbki kontrolnej aromatyzowanego napoju winnego „LUX WIŚNIA”. Ponadto poinformowała o zwrocie zakwestionowanego produktu na adres dostawcy.

W związku z negatywnym wynikiem badań laboratoryjnych napoju, Opolski WIIH wystosował w dniu 16 października 2013 r. wystąpienie pokontrolne do producenta. W odpowiedzi z dnia 29 października 2013 r. producent oświadczył, że wycofał ze sprzedaży asortyment, w którym stwierdzono nieprawidłowości i zapewnił, że obecnie jego produkty odpowiadają deklaracji podanej na opakowaniu jednostkowym.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, pismem z dnia 22 stycznia 2014 r. Opolski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w celu wydania decyzji administracyjnej w zakresie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, za wprowadzenie do obrotu aromatyzowanego napoju winnego „LUX WIŚNIA” nieodpowiadającego jakości handlowej. Jednocześnie organ poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie przysługuje jej prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona pismem z dnia 31 stycznia 2014 r. zgłosiła zastrzeżenia co do zasadności wymierzenia kary pieniężnej oraz zwróciła się z prośbą o anulowanie kary. Podniosła, że prowadzi różnorodną działalność gospodarczą, a obroty ze sprzedaży kwestionowanego napoju stanowiły znikomy ułamek obrotów za rok 2012. Ponadto strona poinformowała, że wprowadzając wina do sprzedaży jako hurtownia nie jest w stanie wykryć nieprawidłowości. Strona załączyła do pisma stanowisko producenta, który wyjaśnił, że niezgodność związana z niższą zawartością alkoholu wynikała z metodyki zastosowanej do oznaczania zawartości alkoholu oraz błędu ludzkiego. Producent stwierdził, że poniósł już karę za wprowadzenie do obrotu środków spożywczych o niewłaściwej jakości handlowej.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr 10/2014 z dnia 20 lutego 2014 r. (nr akt: ŻNG.8361.280.2013, ŻNG.8361.323.2013), Opolski WIIH, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wymierzył stronie karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) z tytułu wprowadzenia do obrotu aromatyzowanego napoju winnego „LUX WIŚNIA” nieodpowiadającego jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej z uwagi na niższą zawartość alkoholu od zadeklarowanej na opakowaniu.

Pismem z dnia 5 marca 2014 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” – odwołanie od wymienionej decyzji Opolskiego WIIH. Strona zaskarżyła decyzję w całości zarzucając naruszenie przepisów:

- 1) art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, przez ustalenie możliwości nakładania kary przewidzianej w opisanym przepisie na różne podmioty w odniesieniu do tego samego artykułu spożywczego pochodzącego od tożsamego producenta. Na poparcie zarzutu strona przywołała dowód w postaci decyzji Wojewódzkiego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Łodzi z dnia 10 stycznia 2014 r. wymierzającej producentowi karę pieniężną. Podkreśliła również, że nie wprowadziła ona zakwestionowanego napoju do obrotu, ponieważ dokonała jego zwrotu do producenta. Zdaniem strony, wymierzona jej kara pieniężna nie pełniła więc funkcji prewencyjnej, a zatem była sprzeczna z celem ustawy o jakości handlowej;
- 2) art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej poprzez ustalenie, że zachowaniu strony należy przypisać średni stopień szkodliwości społecznej oraz średni stopień zawinienia jako podstawa kary przy jednoczesnym braku należytego uzasadnienia tej okoliczności.

Stawiając powyższe zarzuty, strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania pierwszej instancji.

Pismem z dnia 25 marca 2014 r. Prezes UOKiK poinformował stronę, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze, w myśl art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Jakość handlowa, jak stanowi art. 3 pkt 5 tej ustawy, to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące m.in. jego właściwości organoleptycznych i fizykochemicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. L 31 z 01.02.2002, s. 1, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem nr 178/2002”, do którego odwołuje się ustawa o jakości handlowej w art. 1 ust. 3, stwierdza, że stosuje się je do wszystkich etapów produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności i pasz. W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002 podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W świetle przepisów prawa zawartych w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 120, poz. 690 z późn. zm.), aromatyzowane napoje winne owocowe należą do napojów alkoholowych z grupy fermentowanych napojów winiarskich (art. 3 ust. 1 lit. n)).

Jak stanowi przepis § 19 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), w oznakowaniu napojów alkoholowych w opakowaniach zawierających powyżej 1,2 % objętościowych alkoholu, podaje się informację o nominalnej mocy tego napoju oznaczonej w temperaturze 20 °C, wyrażoną w procentach objętościowych. Zgodnie z załącznikiem nr 5 do tego rozporządzenia, w przypadku fermentowanych napojów winiarskich dopuszczalna tolerancja przy znakowaniu nominalnej mocy alkoholu wynosi $\pm 1\%$.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględni, na mocy art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W niniejszej sprawie, Opolski WIIH prawidłowo ustalił na podstawie badań laboratoryjnych, że zawartość alkoholu w próbce aromatyzowanego napoju winnego „LUX WIŚNIA” pobranej w toku kontroli u strony wynosiła 7,9 % (niepewność wyniku 0,2). Wynik ten był niezgodny z deklaracją zamieszczoną na opakowaniu nawet po uwzględnieniu tolerancji przewidzianej w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych (10% obj. $\pm 1\%$).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Opolski WIIH wymierzył w drodze decyzji karę pieniężną przedsiębiorcy Eleonorze Prochocie działającej pod nazwą Prochota Eleonora Gastronomia Hurt Detal w Lasowicach Wielkich, to jest przedsiębiorcy,

który wprowadził do obrotu w swojej hurtowni ww. artykuł rolno-spożywczy o niewłaściwej jakości handlowej.

W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalenia kontroli wskazywały na popełnienie czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, a więc były podstawą do wymierzenia kary określonej w tym przepisie.

W pierwszym punkcie odwołania strona podniosła zarzut naruszenia przepisu art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, przez ustalenie możliwości nakładania kary przewidzianej w tym przepisie na różne podmioty w odniesieniu do tego samego artykułu spożywczego pochodzącego od tego samego producenta.

Na poparcie ww. zarzutu strona przywołała dowód w postaci decyzji Wojewódzkiego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Łodzi z dnia 10 stycznia 2014 r. wymierzającej producentowi karę pieniężną w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej w wysokości 3 000 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii artykułów spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej, w tym jednej partii aromatyzowanego napoju winnego „LUX WIŚNIA”.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że przepisy prawa żywnościowego, w szczególności przywołany wyżej przepis art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002, nakładają odpowiedzialność za zgodność produktów żywnościowych z wymaganiami na podmioty działające na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji. Odpowiedzialność za zapewnienie właściwej jakości handlowej aromatyzowanego napoju winnego „LUX WIŚNIA” spoczywała zatem zarówno na producencie napoju, jak i na przedsiębiorcy oferującym ten produkt do sprzedaży na dalszym etapie obrotu, np. w hurtowni. Potwierdzeniem tej zasady jest konstrukcja przepisu art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, który przewiduje wymierzenie kary pieniężnej w każdym przypadku stwierdzenia czynu polegającego na wprowadzeniu do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów. Karę pieniężną z tego tytułu mogą ponieść wszystkie podmioty, które wprowadziły ten produkt do obrotu. Należy jednak zaznaczyć, że decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej opiera się o stan faktyczny zastany u tego przedsiębiorcy, którego działalność na rynku żywnościowym podlega kontroli organu. Tak również było w niniejszej sprawie: pomimo, że stronie oraz producentowi została wymierzona kara w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy z tytułu wprowadzenia do obrotu niewłaściwej jakości aromatyzowanego napoju winnego „LUX WIŚNIA”, nie wystąpiła sytuacja podwójnego karania, gdyż kara wymierzona stronie dotyczyła partii, jaka została zastana w momencie kontroli u przedsiębiorcy Eleonory Prochoty, a nie całej partii produkcyjnej.

Strona twierdzi, że w rzeczywistości nie wprowadziła zakwestionowanego napoju do obrotu, ponieważ dokonała jego zwrotu do producenta. Zdaniem strony, wymierzona w sprawie kara pieniężna nie pełniła funkcji prewencyjnej, toteż była sprzeczna z celem ustawy o jakości handlowej.

Twierdzenie takie jest nieuprawnione, gdyż, jak wskazuje materiał dowodowy w sprawie, przedmiotowy aromatyzowany napój winny o niewłaściwej jakości handlowej znajdował się w obrocie w hurtowni należącej do strony i właśnie za ten fakt wymierzona

została kara pieniężna. „Obrotem” w świetle przepisów o jakości handlowej są bowiem czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia nr 178/2002, tj. wprowadzeniem na rynek jest już samo posiadanie żywności w celu sprzedaży.

Prezes UOKiK zauważa, że zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 178/2002, kary mające zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego (a więc i przepisów określających wymagania jakości handlowej środków spożywczych) powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Należy też ponownie podkreślić, że ustawa o jakości handlowej nie przewiduje żadnej okoliczności, w której organ mógłby odstąpić od wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 40a ust. 1 pkt 3. Można uznać, że organ mógłby to uczynić jedynie w wyjątkowej sytuacji, takiej gdy wymierzenie kary naruszyłoby zasadę proporcjonalności funkcjonującą zarówno w ogólnym systemie prawa, jak i wymienioną w art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 178/2002. Niezastosowanie sankcji administracyjnej w niniejszej sprawie, zwłaszcza gdy strona zwraca zakwestionowany produkt do producenta, otrzymując zwrot kosztów zakupu, byłoby rażącym naruszeniem art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy jak i art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 178/2002. Kara nałożona na podmiot musi spełniać funkcję prewencyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Nałożona sankcja powinna spełniać także funkcję represyjną, czyli stanowić poważną dolegliwość, jednakże nie eliminować przedsiębiorcy z obrotu gospodarczego. Zdaniem organu drugiej instancji, dopiero kolejna kontrola wykaże, czy zastosowana kara spełniła całkowicie swoją funkcję prewencyjną przed wprowadzeniem do obrotu produktów o niewłaściwej jakości handlowej. Należy jednak stwierdzić, że już na tym etapie kara spełniła funkcję prewencyjną, ponieważ strona wycofała wadliwy produkt z obrotu i zwróciła do dostawcy. Wątpliwym jest, aby uczyniła to dobrowolnie w przypadku gdyby nie groziła jej sankcja.

W niniejszej sprawie została zachowana odpowiednia proporcja pomiędzy dolegliwością a celem regulacji, ponieważ wymierzona stronie kara pieniężna w wysokości 500 zł stanowiła 4% maksymalnej kary możliwej do wymierzenia z tytułu wprowadzenia do obrotu aromatyzowanego napoju winnego „LUX WIŚNIA” – tj. kwoty 12 150 zł (pięciokrotność kwoty 2 430 zł, gdzie wartość towaru wprowadzonego do obrotu w przyjętej praktyce, zgodnej z linią orzecznictwa sądów administracyjnych, stanowi korzyść majątkową). Ponadto, organ pierwszej instancji nie mógł wymierzyć stronie kary niższej niż 500 zł, gdyż kwota ta stanowi dolną granicę kary pieniężnej z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

W drugim punkcie odwołania strona postawiła zarzut naruszenia przepisu art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, w szczególności w zakresie oceny przesłanek stopnia szkodliwości czynu i stopnia zawinienia strony jako średnie.

Prezes UOKiK zważył, że przesłanki do wymierzenia kary pieniężnej, określone w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, nie mają wpływu na sam fakt wymierzenia tej kary na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, ponieważ karze podlega każdy podmiot, który dopuścił się stypizowanego w tym przepisie czynu. Ponadto z treści ww. przepisów nie wynika konieczność stopniowania przesłanek, które organ obowiązany jest wziąć pod uwagę przy wymierzaniu kary pieniężnej ani określenia dla przedsiębiorcy „wzorca zachowań”, jak tego chce strona. Postępując zgodnie z zasadami Kodeksu

postępowania administracyjnego, w tym art. 11, organ administracji powinien uzasadnić decyzję tak, by przekonać stronę o słuszności podjętego rozstrzygnięcia i wyjaśnić zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób, w miarę możliwości, doprowadzić do wykonania przez stronę decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu. W zaskarżonej decyzji Opolski WIIH obszernie wyjaśnił powody, dla których podjął przedstawione w niej rozstrzygnięcie oraz rozważył wszystkie ustawowe przesłanki do wymierzenia kary. Prezes UOKiK zgadza się ze stanowiskiem organu pierwszej instancji, w tym dotyczącym stopnia szkodliwości czynu i stopnia zawinienia. Bez wątpienia, zawartość alkoholu w napoju winnym owocowym może mieć wpływ na wybór konsumentów, a strona jako profesjonalista specjalizujący się w handlu napojami alkoholowymi (prowadząc Hurtownię Piwa, Wina i Napojów w Lasowicach Wielkich) powinna była dołożyć należytej staranności, by produkty te posiadały odpowiednią jakość handlową. Zebrany materiał dowodowy nie wskazuje aby strona przed ujawnieniem nieprawidłowości przez Opolskiego WIIH podjęła jakiegokolwiek działania w tym kierunku. W odwołaniu snuje jedynie rozważania na temat pojęcia „należytej staranności”.

Niezależnie od powyższego Prezes UOKiK zauważa, że w niniejszej sprawie „obniżenie” stopnia zawinienia i stopnia szkodliwości czynu nie miałyby wpływu na podjęte rozstrzygnięcie, ponieważ stronie została wymierzona najniższa możliwa kara pieniężna, jaką przewiduje art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stanie się ostateczna.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) od

niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Eleonora Prochota
prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą
Prochota Eleonora Gastronomia Hurt Detal
Lasowice Wielkie 82
46-282 Lasowice Wielkie
2. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Opolu
3. a/a